

श्रीगणेशकवचम्

गौर्युवाच ।

एषोऽति चपलो दैत्यान्बाल्येऽपि नाशय त्यहो ।

अग्रे किं कर्म कर्तेति न जाने मुनिसत्तम ॥ १॥

दैत्या नानाविधा दुष्टाः साधुदेव द्रुहः खलाः ।

अतोऽस्य कण्ठे किञ्चित्त्वं रक्षार्थं बद्धं मर्हसि ॥ २॥

मुनिरुवाच ।

ध्यायेत्सिंहं हतं विनायकं ममं दिग्बाहुं माद्ये युगे

त्रेतायां तु मयूरवाहनं ममं षड्बाहुकं सिद्धिदम् ।

द्वापारे तु गजाननं युगभुजं रक्ताङ्गरागं विभुम्

तुर्ये तु द्विभुजं सिताङ्गं रुचिरं सर्वार्थदं सर्वदा ॥ ३॥

विनायकः शिखां पातु परमात्मा परात्परः ।

अतिसुन्दरकायस्तु मस्तकं सुमहोत्कटः ॥ ४॥

ललाटं कश्यपः पातु भ्रूयुगं तु महोदरः ।

नयने भालचन्द्रस्तु गजास्य स्त्वोष्ठं पल्लवौ ॥ ५॥

जिह्वां पातु गणक्रीडं श्चिबुकं गिरिजा सुतः ।

वाचं विनायकः पातु दन्तान् रक्षतु विघ्नहा ॥ ६॥

श्रवणौ पाशं पाणिस्तु नासिकां चिन्तितार्थदः ।

गणेशस्तु मुखं कण्ठं पातु देवो गणञ्जयः ॥ ७॥

स्कन्धौ पातु गजस्कन्धः स्तनौ विघ्न विनाशनः ।

हृदयं गणनाथस्तु हेरंबो जठरं महान् ॥ ८॥

धराधरः पातु पार्श्वौ पृष्ठं विघ्नहरः शुभः ।

लिङ्गं गुह्यं सदा पातु वक्रतुण्डो महाबलः ॥ ९॥

गणक्रीडो जानुसङ्घे ऊरु मङ्गल मूर्तिमान् ।

एकदन्तो महाबुद्धिः पादौ गुल्फौ सदाऽवतु ॥ १०॥

क्षिप्र प्रसादनो बाहू पाणी आशा प्रपूरकः ।

अङ्गुलीश्च नखान्पातु पद्महस्तो ऽरिनाशनः ॥ ११॥

सर्वाङ्गानि मयूरेशो विश्वव्यापी सदाऽवतु ।

अनुक्त मपि यत्स्थानं धूम्रकेतुः सदाऽवतु ॥ १२॥

आमोदस्त्वग्रतः पातु प्रमोदः पृष्ठतोऽवतु ।

प्राच्यां रक्षतु बुद्धीश आग्नेयां सिद्धिदायकः ॥१३॥

दक्षिणास्या मुमापुत्रो नैऋत्यां तु गणेश्वरः ।

प्रतीच्यां विघ्नहर्ताऽव्या द्वायव्यां गजकर्णकः ॥ १४॥

कौबेर्यां निधिपः पाया दीशान्या मीश नन्दनः ।

दिवाऽव्या देकदन्तस्तु रात्रौ सन्ध्यासु विघ्नहृत् ॥ १५॥

राक्षसासुर वेताल ग्रहभूत पिशाचतः ।

पाशाङ्कुश धरः पातु रजःसत्त्वतमः स्मृतिः ॥ १६॥

ज्ञानं धर्मं च लक्ष्मीं च लज्जां कीर्तिं तथा कुलम् ।

वपुर्धनं च धान्यं च गृह दाराः सुतान्सखीन् ॥ १७ ॥

सर्वायुध धरः पौत्रान् मयूरेशो ऽवतात्सदा ।

कपिलोऽजाविकः पातु गजाश्चान्विकटोऽवतु ॥ १८ ॥

भूर्जपत्रे लिखित्वेदं यः कण्ठे धारयेत्सुधीः ।

न भयं जायते तस्य यक्षरक्षः पिशाचतः ॥ १८ ॥

त्रिसन्ध्यं जपते यस्तु वज्रसार तनुर्भवेत् ।

यात्राकाले पठेद्यस्तु निर्विघ्नेन फलं लभेत् ॥ २० ॥

युद्धकाले पठेद्यस्तु विजयं चाप्नुयाद्द्रुवम् ।

मारणोच्चाट नाकर्ष स्तम्भ मोहन कर्मणि ॥ २१ ॥

सप्तवारं जपे देत द्विनाना मेकविंशतिम् ।

तत्तत्फल मवाप्नोति साधको नात्रसंशयः ॥ २२ ॥

एकविंशति वारं च पठेत्ताव द्विनानि यः ।

कारागृह गतं सद्यो राज्ञा वध्यं च मोचयेत् ॥ २३ ॥

राज दर्शन वेलायां पठे देतत्त्रिवारतः ।

स राजानां वशं नीत्वा प्रकृतीश्च सभां जयेत् ॥ २४ ॥

इदं गणेश कवचं कश्यपेन समीरितम् ।

मुद्गलाय च ते नाथ माण्डव्याय महर्षये ॥ २५ ॥

मह्यं स प्राह कृपया कवचं सर्वसिद्धिदम् ।

न देयं भक्ति हीनाय देयं श्रद्धावते शुभम् ॥ २६ ॥



अनेनास्य कृता रक्षा न बाधास्य भवेत्कचित् ।
राक्षसासुर वेताल दैत्य दानव सम्भवाः ॥ २७ ॥

इति श्रीगणेश कवचं सम्पूर्णम् ॥